

OVERGADEN.

VELKOMMEN TIL FERNISERING
25. NOVEMBER KL. 17-20

I denne udstilling skræller Rolf Nowotny de fortællende lag af kunstværket i en undersøgelse af forholdet mellem objektets materialitet og betydning.

Dear Friend

"He thrusts his fists against the posts and still insists he sees the ghost."

Back in that long ago when we were still children I had the worst stutter. Do you remember? The therapist taught me the sentence. And it did help a little. I recited it twice a day, more if I was nervous. At first it was an obstacle for my constricted tongue but with time, when my stammering eventually got better, it became a scenario, a story I could navigate in and form as I wished. I would repeat it in my mind again and again.

Along the years and countless repetitions later the sentence was now stripped down to nothing but bare sounds devoid of initial meaning, mystical and true. And this was where it began to develop into a separate body, an entity that existed within me outside of language. A warm body I could hold and find solace in.

I wanted to tell you this because I now see that you are such a part of me. I might not know you today or recognize in you that childhood friend I once lost but you still remain inside of me. You are a body in my mind. A warm body I can hold and find solace in.

Love
A

At vende sig om, mens man tænker

Uffe Holm, billedkunstner og ven
I stedet for selv at interviewe Rolf har jeg givet adskillige andre mennesker i hans liv opgaven at stille ham ét spørgsmål. Gennem deres forskellige relationer får han mulighed for at formidle sin kunstneriske praksis og uddybe bevæggrundene for hans udstilling på Overgaden fra flere vinkler. Mit spørgsmål er, om det er muligt at gøre på én avisside?

Thor Munck Grønæk, bror

Selvom du er min bror, har jeg umådeligt lidt forstand på kunst. Ofte forstår jeg ikke helt dine værker, men du plejer at kunne forklare dem, så jeg bedre kan værdsætte dem. Jeg vil dog rigtig gerne forstå din kunst på egen hånd, da jeg tror, at kunsten et stykke hen ad vejen er nøglen til at forstå dig bedre. Kan du dele nogle generelle tanker med mig, så jeg for fremtiden bedre kan forstå dig og din kunst?

Rolf Nowotny Måske ville det hjælpe, hvis du tænker på kunsten som en form for poesi. Sproget i et digt behøver ikke at være logisk eller sammenhængende, men det betyder jo ikke, at man ikke kan drage mening ud af det, bare fordi man ikke helt forstår pointen. Jeg håber på, at man kan værdsætte udtalen i sig selv, selvom man måske ikke forstår sproget. Ligesom et smukt fremmedsprog, som man bare kan nyde at lytte til. Kroatisk eller noget. Det gode ved kunst er, at man som regel har krav på sin egen tolkning og oplevelse af den.

Gerard Byrne, professor ved Skolen for Tidsbaserede Medier, Det Kgl. Danske Kunstakademi
Rolf, det sidste arbejde, jeg har set fra din hånd, var i forbindelse med din Exit-udstilling for et par år siden. Jeg kunne ganske enkelt godt tænke mig at vide, om dit arbejde har skiftet karakter, efter du er blevet færdig på akademiet, og hvordan disse ændringer eventuelt kommer til syne på den aktuelle udstilling?

RN Jeg er nok ved at opbygge en

mere sammenhængende værkerproduktion. Med denne udstilling forsøger jeg at lave en samlet installation af objekter i stedet for individuelle værker. Jeg har i lang tid talt om mine værker som en "familie af ting", men denne gang ønsker jeg at nedbryde tingenes individualitet udi et samlet udsagn.

Henriette Bretton-Meyer, kunstnerisk leder, Overgaden
Hvilke overvejelser gør du dig om den specifikke kontekst i forbindelse med tilblivelsen af en udstilling - kan du fx sige noget om de faktorer, der har spillet en rolle i forhold til Full Frontal Nudity?

RN Udstillingen er lavet specifikt til Overgaden, og ville ændre karakter og føles meget anderledes, hvis den blev flyttet over i en anden kontekst. Under arbejdet har jeg hele tiden haft stedets sensibilitet og skala i tankerne. Jeg tænker i det hele taget mine værker som flydende størrelser, afhængige af faktorer som geografi, årstid, venner, job og økonomi. Det er også derfor, at denne type interview umiddelbart virker som en logisk måde at tale om mit arbejde på, fordi at i forskellige interviewere alle er en slags aktører, som har en vis indflydelse på udformningen af værkerne; min kone, venner, familie, osv.

Ditte Gantriis, billedkunstner og ven
Jeg oplever, at der i dine ting lige så stille løber eller glider en slags samtale, hvisken eller lyd; i selve objektet og mellem objektet i rummet og beskueren. Det her kropsløse "lydspor", hvordan beskriver du selv det, og hvordan indgår det i dine arbejdsprocesser? (Når jeg følger dit arbejde, slår det mig i øvrigt hver gang, at det først er ret sent i processen, at dine værker materialiserer sig. Du må derfor være i besiddelse af en ekstra stor mental værksimulator.)

RN For tiden tænker jeg på have- og parkplanlægning i forhold til opstillingen af mine værker, specielt hvad angår denne udstilling. På samme måde som på en gåtur imellem træer og buske i en park bliver beskueren ledt igennem et arran-

gement af glasplader og præsenteres for forskellige perspektiver på landskabet. Glassene både indrammer og spejler fadene og krukkerne på gulvet, men begrænser samtidig bevægelsen i rummet og optegner mulige ruter. Rundt omkring i lokalet har jeg sat askebægre op som en slags hvilepauser, kommer eller udkigsposter. Det horisontale arrangement leder ikke blot beskueren rundt kropsligt, men skaber forhåbentligt også en sammenhæng imellem de individuelle, keramiske objekter. Det er intentionen, at deres fælles egenskaber, eller samtalen imellem dem, bliver fremhævet i øjets fejende bevægelse gennem lokalet, og at de forskellige fade og krukkes åbne til stadig mere lukkede form bliver animeret til én fælles bevægelse. Det er måske der, i bevægelsen mellem tingene, at lydsporet bliver afspillet.

Peter Amby, kunstsamlar

Er det frustrerende for dig, at man kan lade objekter med så mange tanker, værdier og forskelligartede følelser stå som en slags fredfyldt zen-oplevelse, som man blot kan nyde og slå hovedet fra til?

RN Det er overhovedet ikke frustrerende. Jeg tænker altid på, at mine ting bør have denne dobbelte krop; at de er lavet med en ret specifik intention, men på samme tid gerne skulle være generøse nok til at give plads til andres oplevelse og tolkning. I virkeligheden tror jeg, at jeg laver denne type værker for at skabe et mentalt rum, der giver plads til vage eller ubearbejdede følelser.

Olga Nowotny, kunsthistoriker og ægtefælle

Du og jeg kommer næsten hver dag til at tale om dit kunstneriske arbejde, men selv for mig virker beskrivelsen af din kunst mange gange lidt uden for rækkevidde. Jeg synes, at der findes en vis flygtighed i din praksis, i de associationer, som værkerne genererer, og i de enkelte objekters relation til hinanden og deres titler. En poetisk tilgang, som skaber en cirkulær bevægelse, hvor objekterne igangsætter en række associationer, men som i deres åbenhed også udelukker en konklusion eller en endelig tolkning af dem og derfor ender med at sende beskueren tilbage til, hvor denne startede. Mit spørgsmål er, om du kan genkende de aspekter, jeg ser i dit arbejde, og om du kan uddybe forholdet mellem det faktiske objekt og de processer, du vil, at de skal starte i beskueren?

RN Jeg er helt enig og synes egentlig, at du har svaret meget godt på spørgsmålet selv. Men ja, jeg er interesseret i en pendulbevægelse imellem en uforståelighed og en begyndende formulering. Jeg er optaget af sansningen og læsningen af objektet og dens mulige indflydelse på vores identitet og kognition. Jeg mener, at integreringen af de forskellige betydningsdannelser, vi påvirkes af igennem livet, opridses den person, vi konstant forandrer os til at blive.

Stine Marie Jacobsen, billedkunstner og ven

I 2008 stillede jeg dig følgende spørgsmål: "Det virker på mig som om, der ligger en latent, ubestemtlig narration i alle dine værker, som læner sig op ad en vis form for subjektivitet. Har du en interesse heri, eller ligger din interesse mere

Rolf Nowotny, Full Frontal Nudity (detalje), 2011

formelt i det materielle?" I 2011 stiller jeg dig dette spørgsmål: "Dine værker efterligner indholds- og formmæssigt noget menneskeligt. Er beskuerens møde med et konkret objekt overhovedet en (menneskelig) mulighed, eller lægger du op til humanistiske '(af)læringer' i dette møde?"

RN Jeg er interesseret i at skabe et hypotetisk scenarie, hvor man oplever det rene objekt i sin materialitet uden for en tolkning. Et dybest set erotisk møde, krop-til-krop. Ikke, at det er en reel mulighed, da læsningen af tingen altid vil blænde for tingen i sig selv. Men jeg er samtidig også interesseret i at dække objektet med et fint lag historiefortælling. Jeg udgiver derfor en lille bog i forbindelse med udstillingen for at lægge en yderligere dimension til udstillingens objekter. Jeg er meget optaget af, hvordan et materiale kan være bærer af betydelige, intime historier. Det kan lyde som en interessekonflikt, at jeg på den ene side forsøger at komme udenom en tolkning, at nærme mig en ren oplevelse, og på den anden side arbejder med konkret historiefortælling i forhold til værket, men det handler vel om et ønske om at dissekere de forskellige forståelsesniveauer, som udgør den komplekse objektoplevelse, ved både at skære fra og lægge til.

Jessie Agerskov Hansen, eks-kæreste og ven

Vores venskab går næsten så langt tilbage som dit virke som kunstner,

og jeg har tit tænkt på, om kunsten har været med til at forme dig og afspejle sig i dig som person. Så mit spørgsmål til dig er, hvordan oplever du, at din udvikling som kunstner har påvirket din personlige måde at anskue verden på, og i den kontekst hvordan har din praksis ændret sig gennem tiden?

RN Min praksis har bevæget sig fra en meget direkte, procesorienteret tilgang hen imod en mindre transparent og mere flydende form, og jeg er måske blevet mere refleksiv end sansende på grund af det. Førhen var det måske omvendt. Jeg er blevet meget mere opmærksom på ting i mit liv, informationer, oplevelser og erfaringer, som jeg kan kværne ind i mulige værker et sted ude i fremtiden. Det er den værksimulator, som Ditte snakker om.

Christian Andersen, gallerist
Materialet er idéen. Eller idéen er materialet. Lader du som om, du har ryggen til? Eller sagt på en anden måde: Vender du dig om, når du tænker?

RN Ja, helt sikkert. Hvis du spørger, om jeg har en slags intuitiv tilgang til tænkning, så er det faktisk en god formulering. Hvis det ikke var for behovet for formidling her, kunne jeg måske nøjes med den sætning i sig selv.

Forside:
Rolf Nowotny, Dear Friend, 2011.

CV

Rolf Nowotny (f. 1978) tog afgang fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2009. Siden har han haft separatudstillingerne *Mouthbreather* på Christian Andersen, 2010, og *The Yadda Yadda Yadda Operator* på Koh-i-noor, 2009. Han har desuden deltaget på flere gruppeudstillinger, heriblandt *Lake of Fire* på Den Frie Udstillingsbygning, 2011, og *Med tiden bliver det mahogni* på det kunstnerdrevede udstillingssted Pladsen, 2009. Sideløbende med sin egen praksis indgår Nowotny i et performativt samarbejde med kunstneren Stine Marie Jacobsen, senest i forbindelse med performancerækken *Der er nok ting at gøre / Skulptur-situationer* på Skulpturi i 2011. I 2012 deltager han på gruppeudstillingen *Spatium* på KUMU, nationalmuseet i Tallinn. Rolf Nowotny bor i København.

BOGRECEPTION & PERFORMANCE

Torsdag d. 12. januar 2012 kl. 17 er der bogreception på *The Cataloguer* af Rolf Nowotny, der gennem fortællingens form giver et nyt perspektiv på værkerens sammenhæng. I forbindelse med arrangementet vil der desuden være en performance i udstillingen.

KOMMENDE USTILLINGER

Fredag d. 10. februar 2012 er der fernisering på soloudstillingerne *The Voice of Things* af Ebbe Stub Wittrup og *Gestus* af Jakob Emdal. Udstillingerne varer til og med d. 1. april 2012.

Rolf Nowotny vil gerne takke venner, familie og kolleger, både dem, der har bidraget til interviewet, og de øvrige for støtte og opbakning. Desuden tak til pottemager Bjarne Puggaard, smed Klavs Blomqvist, gallerist Christian Andersen og Overgaden.

Denne udstillingsfolder kan downloades fra www.overgaden.org

Rolf Nowotny, Full Frontal Nudity (detalje), 2011